

Crisis & Faith

Perek 3

Avner and the Dream Unfulfilled

<p>א וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה, אַרְכָּה, בֵּין בֵּית שְׂאוּל, וּבֵין בֵּית דָּוִד; וַדָּוִד הִלָּךְ וַחֲזַק, וּבֵית שְׂאוּל הִלָּכְם וַדַּלְיָם. {ס}</p>	<p>1 Now there was long war between the house of Saul and the house of David; and David waxed stronger and stronger, but the house of Saul waxed weaker and weaker. {S}</p>
<p>ב וַיֵּלְדוּ (וַיִּוָּלְדוּ) לְדָוִד בָּנִים, בְּחֶבְרוֹן; וַיְהִי בְּכוֹרוֹ אַמְנוֹן, לְאִיחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית.</p>	<p>2 And unto David were sons born in Hebron; and his first-born was Amnon, of Ahinoam the Jezreelitess;</p>
<p>ג וּמִשְׁנֵהוּ כְּלֵאֵב, לְאַבִּיגַיִל (לְאַבִּיגַיִל) אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמֶלִי; וְהַשְּׁלִישִׁי אַבְשָׁלוֹם בֶּן-מַעֲכָה, בֵּת-תַּלְמִי מֶלֶךְ גֶּשׁוּר.</p>	<p>3 and his second, Chileab, of Abigail the wife of Nabal the Carmelite; and the third, Absalom the son of Maacah the daughter of Talmai king of Geshur;</p>
<p>ד וְהָרְבִיעִי, אֲדֹנִיָּה בֶן-חַגִּית; וְהַחֲמִישִׁי, שְׁפָטִיָּה בֶן-אַבִּיטָל.</p>	<p>4 and the fourth, Adonijah the son of Haggith; and the fifth, Shephatiah the son of Abital;</p>
<p>ה וְהַשְּׁשִׁי יִתְרָעַם, לְעִגְלָה אֵשֶׁת דָּוִד; אֵלֶּה יֵלְדוּ לְדָוִד, בְּחֶבְרוֹן. {פ}</p>	<p>5 and the sixth, Ithream, of Eglah David's wife. These were born to David in Hebron. {P}</p>

1. Divrei HaYamim Aleph 3:1-3

א וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי דָוִד, אֲשֶׁר נוֹלְדוּ-לוֹ בְּחֶבְרוֹן: הַבְּכוֹר אַמְנוֹן, לְאִיחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית, שְׁנֵי דָנִיֵּאל, לְאַבִּיגַיִל הַכַּרְמֶלִית.

1 Now these were the sons of David, that were born unto him in Hebron: the first-born, Amnon, of Ahinoam the Jezreelitess; the second, Daniel, of Abigail the Carmelitess;

ב הַשְּׁלִישִׁי לְאַבְשָׁלוֹם בֶּן-מַעֲכָה, בֵּת-תַּלְמִי מֶלֶךְ גֶּשׁוּר; הָרְבִיעִי, אֲדֹנִיָּה בֶן-חַגִּית.

2 the third, Absalom the son of Maacah the daughter of Talmai king of Geshur; the fourth, Adonijah the son of Haggith;

ג הַחֲמִישִׁי שְׁפָטִיָּה, לְאַבִּיטָל; הַשְּׁשִׁי יִתְרָעַם, לְעִגְלָה אֵשֶׁתוֹ.

3 the fifth, Shephatiah of Abital; the sixth, Ithream by Eglah his wife.

2. Rashi

ומשנהו כללצ – ובמקום אחר הוא קורא אותו: "ומשנהו דניאל" (דברי הימים א ג' א'), ולמה נקרא שמו כללצ? אמר רבי יצחק: שהיו ליאני הדור אומרים: מנבל היתה אביגיל מעוברת, נהפך קלסתר ונדמה לאציו.

ורבותינו אמרו: שהיה מכלים פני מפיצושת בהלכה (בבלי ברכות 7.).

3. Radak

כלאב – ובספר דברי הימים דניאל **שני שמות היו לו וכמוהו רבים בכתוב**. ויש בו דרש כי לפי שלקח דוד אביגיל אחר מות נבל היו אומרים כי מעוברת היתה מנבל וזה הבן שילדה אביגיל לדוד היה בנו של נבל לפיכך יצא קלסתר פניו של דוד להסיר החשד לפיכך קראו כלאב כלו אב כלומר בכל צורותיו דומה לאביו **דניאל היה שמו העיקר כי אמר דוד דנני אל מנבל**.

4. Shmuel Aleph 25:3

3 Now the name of the man was Nabal; and the name of his wife Abigail; and the woman was of good understanding, and of a beautiful form; but the man was churlish and evil in his doings; and he was of the house of Caleb.

ג וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל, וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אַבְיָגַיִל; וְהָאִשָּׁה טוֹבַת-שֵׁקֶל וְיִפְתַּת תֵּאֵר, וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מַעֲלָלִים. **וְהוּא כְּלָבוֹ (כְּלָבִי).**

5. Radak

אבשלום בן מעכה – דרשו בו כי לפי שהיה בן יפת תואר שלקחה דוד במלחמה לפיכך היה אבשלום סורר ומורה באביו לכך נסמכה פרשת סורר ומורה לפרשת יפת תואר לומר לך כל הנושא אותה או אשה שאינה הגונה יוצא ממנה בן סורר ומורה **ונכון הוא הדרש** כי מאחר שהיא שבויה הרי היא כמוכרחת לשוב לדת ישראל ולבה לא נכון אל הדת והנטע יוצא דמות השרש.

6. Rashi

לעגלה – זו מיכל, שהיתה חביבה עליו. וכן הוא אומר: לולא חרשתם בעגלתי (סופטים י"ד:7"ח). והכתיב: ולמיכל בת שאול לא היה לה ולד עד יום מותה (שמואל ב ו':כ"ג)? עד יום מותה לא היה לה מאותו מעשה ואילך, קודם אותו מעשה הוא לא היה לה.

7. Shmuel Aleph 25:44

44 Now Saul had given Michal his daughter, David's wife, to Palti the son of Laish, who was of Gallim.

מִדָּ וְשָׂאוּל, נָתַן אֶת-מִיכָל בִּתּוֹ--אִשְׁתּוֹ דָּוִד: לְפַלְטִי בֶן-לַיִשׁ, אֲשֶׁר מִגַּלִּים.

8. Radak

ולפי הפשט יש לפרש עגלה זו אחרת ומיכל לא נזכרה כאן לפי שלא היה לו ממנה בן וכן הוא אומר הבנים שהיו בחברון לפיכך זכר הנשים ומיכל אף על פי שהביאה לו אבנר ועודנו בחברון לא זכרה כאן לפי שלא היה לו ממנה בן אבל באמרו אשת דוד וכן אמר בדברי הימים לעגלה אשתו אולי לא היתה ממשפחה גדולה ולא היתה ידועה בזכור אותה אלא באשת דוד. **ויש לפרש עוד כי עגלה זאת היתה אשת שאול ולקחה דוד אחרי מות שאול כמו שאומר ואת נשי אדונך בחיקך** ואף על פי שאמרו אין נושאין אלמנתו של מלך הרי אמרו מלך נושא אלמנתו של מלך אחר מפני זה אמר אשת דוד כלומר שלא היתה ראויה להיות אשת אדם אחר אלא אשת דוד לפי שהיה מלך ואף על פי שזו הסברה אינה אלא לדעת רבי יהודה כי הוא אומר מלך נושא אלמנתו של מלך ואין חכמים מודים לו אף על פי כן פשט הפסוק נכון לר' יהודה.

6 And it came to pass, while there was war between the house of Saul and the house of David, that Abner showed himself strong in the house of Saul.

וַיְהִי, בַּהַיּוֹת הַמִּלְחָמָה, בֵּין בֵּית שָׂאוּל, וּבֵין בֵּית דָּוִד; וַאֲבִנֵּר הָיָה מִתְחַזֵּק, בְּבֵית שָׂאוּל.

7 Now Saul had a concubine, whose name was Rizpah, the daughter of Aiah; and [Ish-bosheth] said to Abner: 'Wherefore hast thou gone in unto my father's concubine?'

ז וּלְשָׂאוּל פְּלִגְשׁ, וְשֵׁמָּה רִצְפָּה בַת-אִיָּה; וַיֹּאמֶר, אֶל-אֲבִנֵּר, מִדְּוַע בְּאֵתָהּ, אֶל-פְּלִגְשׁ אָבִי.

8 Then was Abner very wroth for the words of Ish-bosheth, and said: 'Am I a dog's head that belongeth to Judah? This day do I show kindness unto the house of Saul thy father, to his brethren, and to his friends, and have not delivered thee into the hand of David, and yet thou chargest me this day with a fault concerning this woman. {S}

ח וַיַּחַר לְאֲבִנֵּר מְאֹד עַל-דְּבָרֵי אִישׁ-בֹּשֶׁת, וַיֹּאמֶר הֲרֹאשׁ פֶּלֶב אֲנֹכִי אֲשֶׁר לַיהוּדָה, הַיּוֹם אֶעֱשֶׂה-חֶסֶד עִם-בֵּית שָׂאוּל אָבִיךָ אֶל-אֶחָיו וְאֶל-מֵרְעֵהוּ, וְלֹא הֵמַצִּיתֶךָ בְּיַד-דָּוִד; וַתִּתְּקֵד עָלַי עוֹן הָאִשָּׁה, הַיּוֹם. {ס}

ט כה-יעשה אלהים לאבנר, וכה לסיף
לו: פי, כפאשר נשבע יהוה לדוד--פי-כן,
אעשה-לו.

י להעביר הממלכה, מבית שאול;
ולהקים את-כסא דוד, על-ישראל ועל-
יהודה--מִדָּן, ועד-בְּאֵר שֶׁבַע.

יא ולא-יכל עוד, להשיב את-אבנר
דבר, מיראתו, אתו. {ס}

9. Abarbanel
באמרו לו מדוע באתה אל פלגש אבי? והכתוב לא זכר אם היה זה אמת ששכב אבנר עם רצפה אם לא, אבל אמר ותפקוד עלי את עון האשה, וזה יורה שאמת היה הדבר ושאישיבשת במשפט הוכיחו, להיות רצפה אלמנתו של מלך והיתה מתשמישיו (עם היותה פלגש ולא אשה) והיתה אם כן אסורה לכל אדם, ולכן אמר מדוע באת אל פלגש אבי? והוא לא כחש ולא התנצל שלא עשהו אבל חרה אפו, כי היה לו לאישיבשת לשמור לפיו מחסום ושלא ידבר נגדו דבר קטון או גדול אחרי היותו מתחזק בידו ולוחם מלחמותיו והיה בידו להסירו מהמלוכה כשירצה,

10. Mishna, Sanhedrin 2:2

ואין נושאין אלמנתו. רבי יהודה אומר, נושא המלך אלמנתו של מלך, שפן מצינו בדרך שנשא אלמנתו של שאול, שנאמר (שמואל ב יב) ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך:

11. Or Sameach, Hilchot Melachim 2:2

ומהא דבא אבנר עליה נראה דאו אלמנתו מותרת למלך אחר או פלגש מותרת למלך אחר והיה סבור אבנר שהוא חשוב כמו מלך ומותר בה ודוק.

12. Malbim

ולשאול פלגש – שמן הדין פלגש המלך אסורה להדיוט כי אין משתמשים בשרביטו של מלך מטעם כבוד המלך, ואבנר לא חש לזה ובא על פלגש המלך כאילו גם אליו יאותו עניני המלכות בהיות הוא המשענת אל המלכות, וזה חרה לאיש בושת כי זה מרד במלוכה, ולכן רב אתו על זה.

13. Rashi

הראש כלב חנכי אשר ליהודה – כלום אני חשוב אפילו כראש שומר הכלבים אשר לדוד?

אך לפי הנקוד, שהטעם תחת הראש, וכלב חנכי מוקף צמקוף, כך פירושו: הראש – וכי אחפוז להיות ראש צביתך? טוב לי להיות כלב והדיוט צבית דוד. וכן תרגם יונתן.

יב וישלח אבנר מלאכים אל-דוד תחתו
לאמר, למי-אָרְץ: לאמר, פְּרִתָּה בְּרִיתָּךְ אִתִּי,
וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ, לְהִסָּב אֵלֶיךָ אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל.

12 And Abner sent messengers to David straightway, saying: 'Whose is the land?' saying also: 'Make thy league with me, and, behold, my hand shall be with thee, to bring over all Israel unto thee.'

יג ויאמר טוב--אני, אֶכְרַת אִתְּךָ בְּרִית: אֵךְ
דָּבָר אֶחָד אֶנְכִי שָׂאֵל מֵאִתְּךָ לֵאמֹר, לֹא-תֵרְאֶה
אֶת-פָּנַי--כִּי אִם-לִפְנֵי הַבִּיָּאָךְ אֶת מִיכָל בַּת-
שָׂאוּל, בְּבֹאֶךָ לְרֹאוֹת אֶת-פָּנָי. {ס}

13 And he said: 'Well; I will make a league with thee; but one thing I require of thee, that is, thou shalt not see my face, except thou first bring Michal Saul's daughter, when thou comest to see my face.' {S}

<p>יד וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים, אֶל-אִישׁ-בִּשְׁתַּ בֶּן-שָׁאוּל לֵאמֹר: תִּנְהָ אֶת-אִשְׁתִּי, אֶת-מִיכָל, אֲשֶׁר אֲרֻשְׁתִּי לִי, בְּמֵאָה עֶרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים.</p>	<p>14 And David sent messengers to Ish-bosheth Saul's son, saying: 'Deliver me my wife Michal, whom I betrothed to me for a hundred foreskins of the Philistines.'</p>
<p>טו וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁתַּ, וַיִּקְחֶהּ מֵעַם אִישׁ--מֵעַם, פְּלִטְיָאֵל בֶּן-לוּשׁ (לְיִשׁ).</p>	<p>15 And Ish-bosheth sent, and took her from her husband, even from Paltiel the son of Laish.</p>
<p>טז וַיֵּלֶךְ אִתָּהּ אִישָׁהּ, הַלוּד וַבְּכָה אַחֲרֶיהָ--עַד-בְּחָרִים; וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֵר לֵךְ שׁוּב, וַיָּשׁוּב.</p>	<p>16 And her husband went with her, weeping as he went, and followed her to Bahurim. Then said Abner unto him: 'Go, return'; and he returned.</p>

14. Rabbeinu Yeshaya

כרתה בריתך אתי – פי' שאהיה שר צבא בישראל כאשר הייתי בימי שאול.

15. Radak

וישלח דוד מלאכים – אף על פי ששלח לאבנר שלח גם כן לאיש בשת לכבודו, שלא רצה לקחתה בלא רשותו.

<p>יז וַיְדַבֵּר אַבְנֵר הַיְהוּ, עִם-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: גַּם-תִּמּוּל, גַּם-שָׁלַשְׁתָּם, הֵייתֶם מְבַקְשִׁים אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ, עֲלֵיכֶם.</p>	<p>17 And Abner had communication with the elders of Israel, saying: 'In times past ye sought for David to be king over you;</p>
<p>יח וְעַתָּה, עֲשׂוּ: כִּי יְהוּה, אָמַר אֶל-דָּוִד לֵאמֹר, בְּיַד דָּוִד עֲבַדִּי הוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים, וּמִיַּד כָּל-אֹיְבֵיהֶם.</p>	<p>18 now then do it; for the LORD hath spoken of David, saying: By the hand of My servant David I will save My people Israel out of the hand of the Philistines, and out of the hand of all their enemies.'</p>
<p>יט וַיְדַבֵּר גַּם-אַבְנֵר, בְּאָזְנֵי בְנֵימִן; וַיֵּלֶךְ גַּם-אַבְנֵר, לְדַבֵּר בְּאָזְנֵי דָוִד בְּחֶבְרוֹן, אֶת כָּל-אֲשֶׁר-טוֹב בְּעֵינָיו יִשְׂרָאֵל, וּבְעֵינָיו כָּל-בֵּית בְּנֵימִן.</p>	<p>19 And Abner also spoke in the ears of Benjamin; and Abner went also to speak in the ears of David in Hebron all that seemed good to Israel, and to the whole house of Benjamin.</p>
<p>כ וַיָּבֹא אַבְנֵר אֶל-דָּוִד חֶבְרוֹן, וְאֵתוֹ עֶשְׂרִים אַנְשִׁים; וַיַּעַשׂ דָּוִד לְאַבְנֵר וְלְאַנְשֵׁים אֲשֶׁר-אִתּוֹ, מִשְׁתֶּה.</p>	<p>20 So Abner came to David to Hebron, and twenty men with him. And David made Abner and the men that were with him a feast.</p>
<p>כא וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל-דָּוִד אֶקּוּמָה וְאֶלְכָה וְאֶקְבְּצָה אֶל-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיִּכְרְתוּ אִתְּךָ בְרִית, וּמִלְכֻתְךָ, בְּכָל אֲשֶׁר-תִּאְוָה נַפְשְׁךָ; וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-אַבְנֵר, וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם.</p>	<p>21 And Abner said unto David: 'I will arise and go, and will gather all Israel unto my lord the king, that they may make a covenant with thee, and that thou mayest reign over all that thy soul desireth.' And David sent Abner away; and he went in peace.</p>

16. Radak

וידבר גם אבנר באזני בנימין – כמו וידבר אבנר גם כן באזני בני בנימין ולפי שאמר ודבר אבנר היה עם זקני ישראל אמר כי גם באזני שבט בנימין דבר ואף על פי ששבט בנימין היו קרובים לבית שאול היו יותר חפצים במלכות דוד מפני שראו שהי' מצליח בכל דרכיו ובכל מלחמותיו וראו כי בית שאול היו הולכים ומתמעטים ולא היה להם סימן יפה במלוכה ועוד כי אבנר הוא הטה את לבבם אחרי דוד מפני שרצה להשלים עמו ולכך אמר הנה זה הספור מזה הענין ומזאת המלחמה.

17. Shmuel Aleph 22:6-7

- ו** וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל--כִּי נֹדַע דָּוִד, וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ; וַשָּׁאוּל יוֹשֵׁב בְּגִבְעָה תַּחַת-הָאֶשֶׁל בְּרָמָה, וְחִנִּיתוֹ בְּיָדוֹ, וְכָל-עֲבָדָיו, נֹצְבִים עָלָיו.
- 6** And Saul heard that David was discovered, and the men that were with him; now Saul was sitting in Gibeah, under the tamarisk-tree in Ramah, with his spear in his hand, and all his servants were standing about him.
- ז** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל, לְעֲבָדָיו הַנֹּצְבִים עָלָיו, שְׁמַעוּ-נָא, בְּנֵי יְמִינִי: גַּם-לְכַלְכֶּם, יִתֶּן בְּן-יִשְׂרָאֵל שְׂדוֹת וְכַרְמִים--לְכַלְכֶּם יְשִׁים, שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת.
- 7** And Saul said unto his servants that stood about him: 'Hear now, ye Benjamites; will the son of Jesse give every one of you fields and vineyards, will he make you all captains of thousands and captains of hundreds;
- ח** כִּי קִשְׁרָתֶם כָּלְכֶם עָלַי, וְאִין-גִּלְהָ אֶת-אֲזַנִּי בְּכֶרֶת-בְּנֵי עַם-בֶּן-יִשְׂרָאֵל חֲלָה מִכֶּם עָלַי, וְגִלְהָ אֶת-אֲזַנִּי: כִּי הַקִּים בְּנֵי אֶת-עֲבָדֵי עָלַי לְאָרֶב, כִּיּוֹם הַזֶּה. {ס}
- 8** that all of you have conspired against me, and there was none that disclosed it to me when my son made a league with the son of Jesse, and there is none of you that is sorry for me, or discloseth unto me that my son hath stirred up my servant against me, to lie in wait, as at this day?' {S}
- ט** וַיַּעַן דֹּעַג הָעֲדֹמִי, וְהוּא נֹצֵב עַל-עֲבָדֵי-שָׁאוּל--וַיֹּאמֶר: רָאִיתִי, אֶת-בֶּן-יִשְׂרָאֵל, בָּא נֹב, אֶל-אַחִימֶלֶךְ בֶּן-אַחִיטוּב.
- 9** Then answered Doeg the Edomite, who was set over the servants of Saul, and said: 'I saw the son of Jesse coming to Nob, to Ahimelech the son of Ahitub.

- כב** וְהִנֵּה עֲבָדֵי דָוִד וַיּוֹאֲבָב בָּא מִהַגְדוּד, וַיִּשְׁלַל רֶב עַמִּים הַבִּיאִי; וְאַבְנֵר, אֵינְנוּ עִם-דָּוִד בְּחֶבְרוֹן--כִּי שָׁלְחוֹ, וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם.
- 22** And, behold, the servants of David and Joab came from a foray, and brought in a great spoil with them; but Abner was not with David in Hebron; for he had sent him away, and he was gone in peace.
- כג** וַיּוֹאֲבָב וְכָל-הַצָּבָא אֲשֶׁר-אִתּוֹ, בָּאוּ; וַיַּגִּדוּ לַיּוֹאֲבָב, לֵאמֹר, בָּא-אַבְנֵר בֶּן-נֵר אֶל-הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׁלַחְהוּ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם.
- 23** When Joab and all the host that was with him were come, they told Joab, saying: 'Abner the son of Ner came to the king, and he hath sent him away, and he is gone in peace.'
- כד** וַיָּבֹא יוֹאֲבָב אֶל-הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ: הִנֵּה-בָּא אַבְנֵר אֶלְיָךְ, לְמַה-זֶּה שָׁלַחְתוֹ וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ.
- 24** Then Joab came to the king, and said: 'What hast thou done? behold, Abner came unto thee; why is it that thou hast sent him away, and he is quite gone?'
- כה** כִּי יָדַעְתָּ אֶת-אַבְנֵר בֶּן-נֵר, כִּי לְפָתַתְךָ בָּא; וְלָדַעַת אֶת-מוֹצְאָךְ, וְאֶת-מְבוֹאֲךָ (מוֹבְאָךְ), וְלָדַעַת, אֶת כָּל-אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה.
- 25** Thou knowest Abner the son of Ner, that he came to deceive thee, and to know thy going out and thy coming in, and to know all that thou doest.'

18. Metzudat David

וכל הצבא – ולא נפקד מהם איש, ובא לומר שבעבור זה ובעבור רוב השלל שהביא, מלאו לבו לסבל מעשה המלך.

- כו** וַיֵּצֵא יוֹאֲבָב, מֵעִם דָּוִד, וַיִּשְׁלַח מְלָאָכִים אַחֲרַי אַבְנֵר, וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ מִבּוֹר הַסָּרָה; וְדָוִד, לֹא יָדַע.
- 26** And when Joab was come out from David, he sent messengers after Abner, and they brought him back from Bor-sirah; but David knew it not.
- כז** וַיִּשָּׁב אַבְנֵר, חֶבְרוֹן, וַיִּטְהוּ יוֹאֲבָב אֶל-תּוֹךְ הַשַּׁעַר, לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּשִׁלִּי;
- 27** And when Abner was returned to Hebron, Joab took him aside into the midst of the gate to speak with him quietly,

וַיַּכְהוּ שָׁם, הַחֹמֶשׁ--וַיָּמָת, בְּדָם עֲשֵׂהָאֵל אַחִיו.	and smote him there in the groin, that he died, for the blood of Asahel his brother.
כח וַיִּשְׁמַע דָּוִד, מֵאַחֲרֵי כֵן, וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנֹכִי וּמַמְלַכְתִּי מִעַם יְהוָה, עַד-עוֹלָם-- מִדְּמֵי, אַבְנֵר בֶּן-נֵר.	28 And afterward when David heard it, he said: 'I and my kingdom are guiltless before the LORD for ever from the blood of Abner the son of Ner;
כט יִחַלּוּ עַל-רֹאשׁ יוֹאָב, וְאֵל כָּל-בֵּית אָבִיו; וְאֵל-יִפְרֹת מִבֵּית יוֹאָב זָב וּמִצָּרַע וּמִחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ, וְנֹפֵל בַּחֶרֶב--וְחֹסֵר- לֶחֶם.	29 let it fall upon the head of Joab, and upon all his father's house; and let there not fail from the house of Joab one that hath an issue, or that is a leper, or that leaneth on a staff, or that falleth by the sword, or that lacketh bread.'
ל וַיּוֹאֵב וְאַבִּישַׁי אַחִיו, הֲרִגוּ לְאַבְנֵר: עַל אֲשֶׁר הִמִּית אֶת-עֲשֵׂהָאֵל אַחֵיהֶם, בְּגִבְעוֹן--בְּמַלְחָמָה. {ס}	30 So Joab and Abishai his brother slew Abner, because he had killed their brother Asahel at Gibeon in the battle. {S}

19. Rashi

אל תוך השער – לפני סנהדרין, להשפט על דם עשהאל אחיו.

20. Sanhedrin 48b

אמר רב יהודה אמר רב כל קללות שקילל דוד את יואב נתקיימו בזרעו של דוד

21. Radak

במלחמה – כלומר הוא הרג עשהאל במלחמה והם הרגו אבנר בשלום, וזהו שאמר דוד 'ישם דמי מלחמה בשלום'

לא וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יוֹאָב וְאֵל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר- אִתּוֹ, קַרְעוּ בְּגָדֵיכֶם וְחַגְרוּ שָׂקִים, וְסַפְדוּ, לַפְּנֵי אַבְנֵר; וְהַמְלִיךְ דָּוִד, הִלְךָ אַחֲרֵי הַמָּטָה.	31 And David said to Joab, and to all the people that were with him: 'Rend your clothes, and gird you with sackcloth, and wail before Abner.' And king David followed the bier.
לב וַיִּקְבְּרוּ אֶת-אַבְנֵר, בְּחֵבְרוֹן; וַיִּשֹׂא הַמֶּלֶךְ אֶת-קוֹלוֹ, וַיִּבֶךְ אֶל-קִבְרֵי אַבְנֵר, וַיִּבְכוּ, כָּל- הָעָם. {ס}	32 And they buried Abner in Hebron; and the king lifted up his voice, and wept at the grave of Abner; and all the people wept. {S}
לג וַיִּקְוֶן הַמֶּלֶךְ אֶל-אַבְנֵר, וַיֹּאמֶר: הֲכִמּוֹת נָבֵל, יָמוּת אַבְנֵר.	33 And the king lamented for Abner, and said: Should Abner die as a churl dieth?
לד דָּדָךְ לֹא-אַסְרוֹת, וְרַגְלֶיךָ לֹא-לִנְחָשֵׁתִים הֲגָשׁוּ, כַּנְּפֹל לַפְּנֵי בְנֵי-עוֹלָה, נִפְלַת; וַיִּסְפּוּ כָּל- הָעָם, לִבְכּוֹת עָלָיו.	34 Thy hands were not bound, nor thy feet put into fetters; as a man falleth before the children of iniquity, so didst thou fall. And all the people wept again over him.
לה וַיָּבֵא כָּל-הָעָם, לְהַבְרוֹת אֶת-דָּוִד לֶחֶם-- בְּעוֹד הַיּוֹם; וַיִּשָּׁבַע דָּוִד לֵאמֹר, כִּי אִם-יִטְעַם אֶלֶּהִים וְכִי יִסִּיף, כִּי אִם-לַפְּנֵי בּוֹא-הַשָּׁמֶשׁ אֶטְעַם-לֶחֶם, אוֹ כֹל-מֵאוֹמָה.	35 And all the people came to cause David to eat bread while it was yet day; but David swore, saying: 'God do so to me, and more also, if I taste bread, or aught else, till the sun be down.'
לו וְכָל-הָעָם הִפִּירוּ, וַיֵּיטֵב בְּעֵינֵיהֶם, כָּכֵל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ, בְּעֵינֵי כָּל-הָעָם טוֹב.	36 And all the people took notice of it, and it pleased them; whatsoever the king did, pleased all the people.
לז וַיִּדְעוּ כָּל-הָעָם וְכָל-יִשְׂרָאֵל, בַּיּוֹם הַהוּא: כִּי לֹא הָיְתָה מִהַמֶּלֶךְ, לְהַמִּית אֶת- אַבְנֵר בֶּן-נֵר. {ס}	37 So all the people and all Israel understood that day that it was not of the king to slay Abner the son of Ner. {S}

לח וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, אֶל-עֲבָדָיו: הֲלוֹא תִדְעוּ--
כִּי-שָׂר וְגָדוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה, בְּיִשְׂרָאֵל.

38 And the king said unto his servants: 'Know ye not that there is a prince and a great man fallen this day in Israel?

לט וְאֲנֹכִי הַיּוֹם רַךְ וּמְשׁוּחַ מֶלֶךְ, וְהָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי: יְשַׁלֵּם יְהוָה
לְעֹשֵׂה הָרָעָה, כְּרָעָתוֹ. {פ}

39 And I am this day weak, and just anointed king; and these men the sons of Zeruiah are too hard for me; the LORD reward the evildoer according to his wickedness.' {P}

22. Mishna, Sanhedrin 2:3

מת לו מת, אינו יוצא מפתח פלטרין שלו. רבי יהודה אומר, אם רוצה לצאת אחר המטה, יוצא, שכן מצוינו בדרך שפוצא אחר מטתו של אבנר, שנאמר (שם ג) והמלך דוד הלך אחרי המטה. אמרו לו, לא היה הדבר אלא לפגיס את העם.

23. Shmuel Aleph 26:9-11

ט וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲבִישַׁי, אֶל-
תִּשְׁחִיתֵהוּ: כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ, בְּמִשְׁיַח
יְהוָה--וְנִקָּה. {פ}

9 And David said to Abishai: 'Destroy him not; for who can put forth his hand against the LORD'S anointed, and be guiltless?' {P}

י וַיֹּאמֶר דָּוִד חִי-יְהוָה, כִּי אִם-יְהוָה
יִגְפְּנֵנִי; או-יֹמֹו יָבֹוא וּמָת, אוּ בַמִּלְחָמָה
יָרֵד וְנִסְפָּה.

10 And David said: 'As the LORD liveth, nay, but the LORD shall smite him; or his day shall come to die; or he shall go down into battle, and be swept away.

יא חָלִילָה לִּי מִיְהוָה, מִשְׁלַח יָדִי בְּמִשְׁיַח
יְהוָה; וְעַתָּה קַח-נָא אֶת-הַחֲנִית אֲשֶׁר
מִרְאֲשֵׁתוֹ, וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם--וְנִלְכָּה-לָנוּ.

11 The LORD forbid it me, that I should put forth my hand against the LORD'S anointed; but now take, I pray thee, the spear that is at his head, and the cruse of water and let us go.'